

[Pia Kjærsgaard]

Forslag om motiveret dagsorden.

Idet Folketinget udtaler, at regeringens tanker om afskaffelse af arbejdsløsheden er urealistiske, så længe Danmark opretholder en of- fentlig sektor af en helt uhørt størrelse og et rekordstort skattniveau, går Folketinget herefter over til næste sag på dagsordenen.

(Dagsordensforslag nr. D 3).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er nu fremsat følgende forslag om moti- veret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dags- ordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Jeg tager ordet for at tage afstand fra fru Pia Kjærsgaards usmagelige opfordring til danske soldater om at sige nej til at deltage i aktionen i Jugoslavien. Jeg vil godt understrege, at der er tale om en FN-beslutning, og at der er tale om et fredsbevarende arbejde i henhold til FN- pagten. Det er derfor glædeligt, at de danske soldater kender deres pligt og ansvar.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Men jeg fastholder så sandelig min opfor- dring. Jeg tror faktisk ikke, der er ret mange – ud over partierne, der har stemt for det forslag i det danske Folketing – der mener, det har no- get som helst med fredsbevarelse at gøre. Men- ner hr. Peter Brixtofte virkelig, at man skal ned at bevare freden? Jeg vil godt spørge hr. Peter Brixtofte: Hvad er det for en fred, de skal ned at bevare? Jeg synes, hr. Peter Brixtofte burde have lyttet efter, da vi havde debatten herinde i Folketinget. Der er ikke nogen fred at bevare i det tidligere Jugoslavien.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne bakke hr. Peter Brixtofte op i den afstandtagen, han netop har udtalt over for fru Pia Kjærsgaards bemærkninger. Jeg kan for at fuldende billedet sige, at jeg også tager afstand fra alt det øvrige, fru Pia Kjærsgaard sagde, herunder også dagsordenen, som jeg ikke behøver at se på tryk for at sige, at den vil CD ikke stemme for. Vi stemmer for hr. Lykketofts dagsorden og afviser således også SF's. Så er formaliteterne vist i orden.

Når man er et godt stykke nede i talerræk- ken, er det jo lidt svært at finde den helt rigtige utraditionelle indledning. Jeg tror alligevel, jeg vil starte et sted, hvor ingen andre er startet, nemlig med at ønske statsministeren tillykke med 10-års-jubilæet. Det er der i hvert fald ingen andre der har gjort – i dag. Uanset hvor- dan man ser på det, må man jo i hvert fald erkende, at det er en præstation at have stået i spidsen for en borgerlig regering i 10 år; det er ikke mange beskåret. Den tak må regeringen dele. Jeg vil gerne udsprede den også over udenrigsministeren – og undervisningsministe- ren, således opfordret. Er der flere, jeg har glemt? Ja, der var forsvarsministeren, og så er jeg færdig med det.

Det, der glædede mig mest ved statsministe- rens åbningstale, var – som vel også andre har bemærket – den forsonlige tone. Jeg synes, at den klæder ikke alene regeringen, men os alle sammen herinde, fordi vi jo alle har hængende over vore hoveder, at det, det først og fremmest drejer sig om nu, er at få ordnet vores forhold til omverdenen. Vi har ikke brug for de store konflikter herhjemme, vi har ikke brug for store slagsmål eller for den sags skyld for de store reformer. Det, det drejer sig om, er mere end reformer og konflikter at få skabt en god tone her, så vi i fællesskab kan finde en eller anden form for dansk løsning i forhold til EF, som vi jo så må håbe kan falde godt i tråd med, hvad andre lande kan acceptere. Jeg vil gerne un- derstrege – som jeg også tror hr. Peter Brixtofte sagde det tidligere i dag – at ét er, at vi finder et dansk kompromis, men det er jo ikke Dan- mark, der dikterer betingelserne for de andre 11 lande; det er de andre 11 lande, der skal tilslutte sig og acceptere betingelserne for Danmark. Det kommer vi ikke uden om.

Jeg kan ikke deltage i den hellige forargelse over den tyske minister, som i et måske ube- vogtet øjeblik sagde, at det ikke er 50.000 dan- skere, der skal bestemme Europas – for det var det, han sagde – fremtid. De 50.000 – eller de 27.000, eller hvor mange det nu var – danske- res nej skal respekteres og er blevet respekte- ret, for der er ikke en regering i Europa, der er i tvivl om, at Danmark ikke kan ratificere Maas- trichttraktaten. Det ved enhver. Og modstan- derne kan da godt blive ved med at bede os om at sige, at vi vil respektere det, og lad os da sige det endnu en gang, men det er sket.